

A glomerularis basalis membran vastagsága vékony-basalis-membran nephropathiában

A vékony-basalis-membran nephropathiára (VBMNP-ra) haematuria, fénymikroszkóppal ép, immunfluoreszens vizsgálattal negatív glomerulusok, ultrastructuralisan vékony glomerularis basalis membran (GBM) jellemző. Bár a napi gyakorlatban a VBMNP morfológiai kórismézése a lamina densa önkényesen kiválasztott helyein történő mérésen alapul, a módszer a GBM vastagság normálisan is meglévő variabilitása miatt csak kifejezetten vékony GBM esetén megbízható. Objektív eredményhez csak stereológiai alapelvek szerint történő méréssel juthatunk. Célunk a kórosan vékony GBM vastagság hazai referenciaértékének meghatározása volt. A Pathológiai Intézet felnőtt vesebiopsiás anyagából véletlenszerűen választott 8 VBMNP-s és 4 minimal change nephropathiás beteg glomerulusaiban a GBM vastagságát megmértük. Egészséges kontroll: 5 élő vesedonor vesebiopsiás anyaga. A GBM vastagság meghatározását (átlag $\pm$ SD, nm) ortogonális interceptekből történő harmonikus középérték számítással végeztük (átlag mérésszám/ eset: 223). Az élő vesedonorok és a minimal change nephropathiás betegek átlagos GBM vastagsága (328 $\pm$ 32nm, illetve 346 $\pm$ 45nm) között statisztikai különbség nem igazolódott, így ezek adatait, mint egyesített kontrollcsoportét (337 $\pm$ 44nm) hasonlítottuk össze a VBMNP-s betegek átlagos GBM vastagságával (239 $\pm$ 21 nm), ($p < 0,001$). 1.5 SD értéket választva a felnőtt VBMNP-ás betegek GBM vastagságának hazai referenciaértéke: ≤ 275 nm. A referenciaérték ismeretében a Pathológiai Intézet vesebiopsiás anyagában a kvantitatív vizsgálat nélkül biztonsággal nem kórismézhető VBMNP-s esetek revisióját végezzük el.

Témavezető: Dr. Iványi Béla és Dr. Rázga Zsolt